

(א) צ"מ ק"ב, (ג) ג"ז שט, א קדושין מה, ד) (קדושין ו: וי"ג, ט) (קדושין מז.), ז) (נ"ג אומן, ט) (ועיין חספת דנה לד: ד"ה פ"ג, ח) (ד"ה אלתא).

תורה אור השלם
1. לא תעשק את רעך ולא תגול לא תלך פעלת שביד אתך עד בקר: ויקרא יט יג

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ישנה וכו' ובי יתיב ליהו ציהלה מנדשה: (ב) תוס' ד"ה ורעבנות אמא וכו' אלף סוף כיון שאין מתחייב שכרו אלא הכל ביחד כשנגמרה כל המלאכה ואו מוחל כ"ל:

לענין רש"י

פלוקיי"ר [פלוקיי"ר]. לטרק (צמר). פלארא"ש [פולודוריי"ש]. דרכות (לשם כיבוס).

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

צ"ט.

עין משפט
גר מצוה

ס א ב מ"י פ"א מהלכות שכירות הלכה ג סנה לאזין קמא טו"ש"ע ח"מ סומן שלט סעיף ו:
סו ג ד מ"י פ"ה מהל' ארשות הלכה כ סמג עשין מה טו"ש"ע אה"ע סומן מה טו"ש"ע וזבג"ה ש"ס:
סח ה מ"י ש"ס הלכה כ סמג ש"ס טו"ש"ע אה"ע ש"ס:
סח ו מ"י וסמג ש"ס טו"ש"ע ש"ס פני"ו:
ע ז מ"י פ"ה מהלכות שכירות הלכה ד ו"י כהשגות ובמ"מ סמג עשין פט טו"ש"ע ח"מ סומן טו סעיף ב [גר אלפס צ"מ פ"ט דף קלד ועיין גנוס"ש אה"ע סומן כח סעיף טו כהג"ה]:

מוסף רש"י

והקדיחו יורה. שפמו יורה, שהרמימו יזמר מדי (לקמן ק). נתון לו דמי צמרו. והכל ליכא שבחא כלל. דהא גרפך גמרי וליכא למימר א"ס השבח ויזר (ס"ח). קבלנות. אומן שקבל עליו לעשות מלאכה כרך וקן ולא לשכירות ימים (ב"י"ח ק"ב). שריקי. אלעדה (במזכיר לא) מתרוממן שריקי (קדושין ס"ח). ואקדש אני לך. בשכר פעולתך, שהיה משהו הוא (ס"ח). אילימא ארזות. ממוך. שחורס לה לאחר שגמרו (ס"ח). מכלל דרי"מ סבר ארזות ממוך לא. צמיהו לגומר מכלל דכיון עשקן דקאמנר ר"מ א"ע"י שלא ברו לידה קא מתמה אלא במאי מקדשא (ס"ח). ישנה לשכירות מתחילה ועד סוף. אומן המקבל עליו לעשות בשכר, לא אמרינן בנמר המלאכה הוא קונה כל השכירות, אלא כל פורטא ופורטא דעבד קמא קמא קיי אגרא (ע"ז ט"ו). כל פרוטה ופרוטה כשנגמרה תחייב בה עגל המלאכה לפועל בשכירות עשיית המלאכה, הלכך בשמחורין לה יהיה הדין לה מלוה לתפטר (קדושין ס"ח). המקדש במלוה. דאמר לה המקדש לי במלוה שהלתיך (ס"ו ג) שמתל לה מלוה שחייבת לו (בחבובות טד). אינה מקודשת. אפילו ישנה ענין (קדושין ס"ח) דמשום דמשעה שלוחה מינה להולאה, ובכחות קיימא השתא לאו מדי יתיב לה (בחבובות טד) דקיימה משעה עפרין גמיריק, דיביע מדי בשעת קדושין ומלוה להולאה מינה וכבר הן שלה ומעות אחרים היא חייבת לו (קדושין ט).

הבא במאי עסקינן בצמר וסמנין דבעל הבית. הו"מ למפרך מאי דוחקיה לאוקמי בצמר וסמנין דבעל הבית דוקא בשעת נפילה לוקמה בצמנין דפועל ואפילו לאחר נפילה אלא משום דאית ליה עדיפות למיפרך:

דאגריה אבישי. פי' צקונטרס שהתנה עמו סכום הדריכות כל דריכה צמעה דשכיר יום הוא ולא קבלן דליקני בשבחא תימה מה ר"ל דמ"מ הרי קבלן הוא ולא שכיר יום וזה המקבל (ב"מ דף ק"ב. וש"ס) פירשה צע"ל דאגריה לצטטי כשצח לציב הגרדי טוטסין ברנגלס צמוך כלי צמיס ומיהו לא יקבלנות עסקינן אלא בשכירות צין ישצח צין לא ישצח שכרו לפי מנין צטיעות כך וכן צטיעות צכך וכן מעוט עכ"ל וי"מ דכי אגריה לצטטי עובר משום כל תלין אצטיעא קמיימא דצהיהא ליכא שבחא וא"ת אמאי לא תיך דשכיר יום עסקינן יש לומר משום דקמני וגמר והודיעו וזכשר יום מאי הודעה שייכא:

בשליחא דאגרתא. ההוא דלעיל לא מאי לאוקמי בשליחא דאגרתא דהא צהדיא קמני הנותן טליתו אצל ענין דרצ שעת דהכא ה"מ לאוקמי דאגריה לצטיעא וא"ת והיכי מוקי לה בשליחא דאגרתא והא צהדיא צהמקבל (ש"ס) פירש צעיימו דמספקא ליה אי אומן קונה בשבח כלי אי לא דקאמנר צמו מניה מרצ שעת קבלן עובר בצל תלין או אין עובר אומן קונה בשבח כלי ואין עובר או אין אומן קונה בשבח כלי ועובר וי"ל שהס שאלו סתם וגמרה הוא שמפרש שאילמו כן ססבור שצוה מסתפק וכן אורחיה דגמרא לעיל צריש פ"ב (דף יט). וצמנה מקומות ואין להאריך:*

אלא במאי מקדשא. אור"י דסברא הוא שאין מקודשת צמה שמוחל לה שכרו אפי' לא יהא אומן קונה בשבח כלי אלא מלוה יש לו עליה והוא מוחל לה אין מקודשת שאין דעתה להתקדש עד שיצאו השיראים והנמים לידה ועוד אור"י ונראה לו עיקר שאפי' שיהס רואים שיכולו קודם הגעת ממון לידה אינה מקודשת א"ע"פ שמתחייבת לו ראשון ראשון לפי שישנה לשכירות מתחילה ועד סוף כיון שאין יכול לתובעו צדין שכרו עד שיגיע הממון לידה ואין חשוד כותנן לה כלום במחילתו עד שתצא שעה שיכול לתובעה צדין: ו**איבעית אימא דב"ע** ישנה לשכירות מתחילה

והקדיחו יורה נתון לו דמי צמרו דמי צמרו אין דמי צמרו ושבחו לא לאו שהקדיחו לאחר נפילה דאיכא שבחא ושמע מינה אומן קונה בשבח כלי אמר שמואל הכא במאי עסקינן כגון שהקדיחו בשעת נפילה דאיכא שבחא אבל הקדיחו לאחר נפילה מאי נתון לו דמי צמרו ושבחו לימא שמואל לית ליה דרב אסי אמר לך שמואל הכא במאי עסקינן כגון דצמר וסמנין דבעל הבית וצבע אגר ידיה הוא דשקול אי הכי נתון לו דמי צמרו וסמנין מיבעי ליה אלא שמואל דחויי קא מדחי ליה תא שמע (ה) הגותן מליתו לאומן גמרו והודיעו אפילו מוכאן ועד עשרה ימים אינו עובר עליו משום יא תלין נתנה לו בחצי היום כיון ששקעה עליו החמה עובר עליו משום כל תלין ואי ס"ד אומן קונה בשבח כלי אמאי עובר משום כל תלין אמר רב מרי בריה דרב כהנא בגרדא דסרבלא דליכא שבחא סוף סוף למאי יהבה נהליה לרכובי כיון דרכביה היינו שבחא לא צריכא דאגריה לביטשי ביטשא ביטשא במעתא דהיינו שכירות ולמאי דסליק אדעתין מעיקרא דלא אגריה לביטשי מסייע ליה לרב ששת דבעו מיניה מרב ששת קבלנות עובר עליו משום כל תלין או אינו עובר ואמר להו רב ששת יעובר לימא דרב ששת פליגא אדרב אסי אמר שמואל בר אחא בשליחא דאגרתא לימא כתנאי עשה לי שירים נומין וטבעות ואקדש לך כיון שעשאת מקודשת דברי רבי מאיר וחכמים אומרים אינה מקודשת עד שיגיע ממון לידה מאי ממון אילימא אותו ממון מכלל דר"מ סבר אותו ממון לא אלא במאי מקדשא אלא פשיטא מאי ממון ימזון אחר וסבריה דכולי עלמא ישנה לשכירות מתחילה ועד סוף ודכולי עלמא המקדש במלוה אינה מקודשת מאי לאו באומן קונה בשבח כלי קמיפלגי דר"מ סבר אומן קונה בשבח כלי ורבנן סברי אין אומן קונה בשבח כלי לא דכולי עלמא אין אומן קונה בשבח כלי אלא הכא ישנה לשכירות מתחילה ועד סוף קא באי לשכירות אלא לבסוף ורבנן סברי יש לשכירות מתחילה ועד סוף והא במקדש במלוה קמיפלגי דרבי מאיר סבר המקדש במלוה מקודשת ורבנן סברי המקדש במלוה אינה מקודשת ועד סוף. דאי אינה אלא צסוף (ב) כיון שנגמרה כל המלאכה שאין מתחייב שכרו אלא כל צסוף ועד סוף כיון דלא נמי למימר צע"ל אצל יש להציא ראייה מפ"ק דע"ז (דף יט: וס"ח) גבי הגיע לכיפה שמעמידין בה ע"ז אסור לצמותה וקאמנר בנמרה א"ס צנה שכרו מותר ומפרש טעמא משום דישנה לשכירות מתחילה ועד סוף אימת מיתסרל צמכוש אחרון ית דה שוה פרוטה וליכא דפליג התם משמע דהכי הלכתא ואע"ג דקיי"ל דשכירות אין משתלמת אלא לצסוף אפי' למ"ד ישנה מודה דאין משתלמת אלא לצסוף כדנפקא לן באיזהו נשך (ב"מ דף סה. וס"ח) מדכתיב כשכיר שנה צמכוש של שנה זו אין משתלמת אלא לשנה אחרת והא דאמר נמי דפועל יכול לחזור צו אפי' צחתי היום הו"א אפי' למ"ד אינה אלא לצסוף דכשחזור צו ואין רוצה לפעול יותר אז הוא הסוף ולא צ"מ צלוגתא דישנה לשכירות ואין לשכירות אלא לענין הך דשמעתא אי הו"א מלוה אי לאו ולענין ההיא דע"ז:

רבי מאיר סבר המקדש במלוה מקודשת. ומימה צפרק צ' דקדושין (דף מט.) אמר רבי שמעון צן אלעזר משום רבי מאיר מלוה הרי היא כפקדון וא"ס לא נשמיר הימנו כלום אינה מקודשת משום דאין ענין ואין סברא לומר דמה שהחזיר לה הנומים חשיב כמלוה צעין כיון דאין אומן קונה בשבח כלי ועוד דא"ס כן אמאי אין מקודשת לרבי מאיר ללישנא דלעיל:

שכר הקצב, היא עתא הרי הוא כמוכרו לו, ורבנן סברי אין אומן קונה כו' והרי הוא שאלר שכירות (ס"ח) אין לשכירות אלא לבסוף. כשמחורין לו והרי לשם קדושין הוא מוחל אלא ואין כאן מלוה כשמחורין לה (ס"ח) כדאמר באיזהו נשך (ב"מ סה.) כשכיר שנה צמכוש שנה זו משתלמת במחילת שנה אחרת (ב"מ ק"ב).

והקדיחו יורה. נתקלקל הצבע מעצמו: לאחר נפילה. לאחר שקלטו הצבע ונעשה צבח צממר: לימא שמואל ליה ליה דרב אסי. הואיל ומהדר לאוקמי צחתי ומתחייב לה עדיין כרב אסי דהא קיימא לן [בנכרות מע]: כשמואל צדיני: אמר לך. הן מתחייבין דמשמע דאי הקדיח לאחר נפילה יתיב ליה נמי דמי שבחיה כגון צממר וסמנין דבעל הבית דהא ליכא למימר אומן קונה בשבח כלי דסמנין הוא דמשצחי ליה וצבע שכיר בעלמא הוא וודאי אומן שהסמנין שלו קונה בשבח כלי ואין משלם אלא דמי אמרו: דחויי מדחי ליה. כלומר ממתחייבין לא תסייעיה ולא משום דשמע מינה דשמואל פליג אדרב אסי: אמאי עובר. הן צוני קא מוזן ליה ניהליה ולא שכירות היא: בגרדא דסרבלא. פלוקיי"ר בגדים: לצטטי. פלארא"ש צלע"ז ושכרו לדרכה והתנה עמו סכום הדריכות כל דריכה צמעה דשכיר יום הוא ולא קבלן דליקני בשבחא: ולמאי דסליק אדעתא מעיקרא דלא אגריה למנין צטטי. וקבלנות הוא וקמני עובר: מסייע ושבחא כלל. לא גרסינן נימא: לימא פליגא דרב ש"ס אדרב אסי. דמדקאמנר עובר קסבר אין אומן קונה בשבח כלי ולא צניי ניהו וכיון דלא קני בשבחא היכא דמתן לו עניס לעשות ממן מינה ועשאה ושיצרה משלם מינה: בשליחא דאגרתא. דקבלנות היא שלא שכרו ליום אלא להוליך לו אגרת לנקוס פלוני צהיהא קאמנר רצ שעת דעובר דליכא שבחא דליקני: עשה לי שירין. צמדין משלי ואקדש לך כשכר פעולתך: ישנה לשכירות מתחילה ועד סוף. כיון שעלה שכרו לפרוטה נתיחייב לו מיד פרוטה והיא ליה מלוה גבה וחי לאו דלומן קונה בשבח כלי משום שכירות לא לימא ר"מ דמתקדש דהמקדש צמלוה אינה מקודשת דמלוה להולאה יתמה (ה) ואינה צעין אלא משום דקסבר אומן קונה בשבח כלי ובי יתיב (ה) לה ניהליה מקדשה בשבחא [מה] דאית ליה בגוייה אף על פי שלא נתן לה ממון אחר ורבנן סברי לא קני ואינה מקודשת עד שיגיע ממון אחר לידה: אינה לשכירות אלא לבסוף. כי מהדר להו ניהלה הלכך לאו מלוה הוא: רצח